

ਜ਼ਮਾਨਾ

ਬਖ਼ਸ਼ਿਆ ਹੈ ਮਾਣ ਜਿਹਾ ਉਸੇ ਤੇ
ਮੈਂਹੁੰ ਮਾਣ ਹੈ
ਛੁਕਰ ਹੈ ਥੀਤ ਸਮੇਂ ਦੀ ਵਕਤ ਨੂੰ
ਪਹਿਚਾਣ ਹੈ

ਕੇਂਠ ਕਿਦੇ ਪੁੱਗਦਾ ਇਹ ਦੱਸਣਾ
ਅਵਸਥਾ ਨੇ
ਦੱਸਣਾ ਸਾਡਿਜ਼ ਨਜ਼ਾਇਜ਼ ਕਬ਼ਜ਼ਿਆਂ
ਵਿਚ ਖਾਣ ਹੈ

ਕੇਂਠ ਜੰਤਾ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਹੱਕ
ਜ਼ਵਾਦੀ ਭੀ ਵੀ
ਕੀ ਪਤਾ ਜੇ ਅਸਲਿਆਂ ਦੀ
ਮਾਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਪਾਣ ਹੈ

ਕਲਖੁਗਾਂ ਦੇ ਕਲਖਾਲਾ ਸੁਗ
ਯਾਗਾਂ ਤੱਤ ਕੀ ਸੀ
ਤੌਲ ਕੀ ਸਾਡ੍ਹਾਂ ਰੋਂ ਪੁਰੀ ਨੀਤ
ਅੰਦਰ ਕਾਣ ਹੈ

ਕੱਤ ਕੰਜੀ ਰੇਤ ਵੀ ਦਿੱਤੀ
ਕਟਾਰਾਂ ਦੀ ਪਛਾਣ
ਫਿਲ ਸਜਾ ਮਸੂਮ ਲਾਸ਼ਾਂ ਵਾਸਤੇ-
ਭਰਮਾਣ ਹੈ

ਗਿਸ਼ਤਿਆਂ ਵਿਚ ਬੱਚਿਓ ਅਨੱਡੇ
ਵਿਗਾਣ ਲੁਗਦੇ
ਲੱਭਦੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਹੀ ਪਹਿਚਾਣ
ਸਿਸ ਨੂੰ ਹਾਣ ਹੈ

ਤਾਲ ਸੁਰ ਸੰਗੀਤ ਵਿਰਦੀ ਵਾਜ਼
ਫਾਰਾਂ ਮਾਰੀ
ਗਜ ਹੈ ਰਿਤ ਤਾਣ ਹੈ ਕਹਿਦਾ
ਕਰਾਉਂਦਾ ਗਾਣ ਹੈ

ਫਿਰ ਕਿਸੇ ਘਰ ਤੌਤੀ ਤੀਲੂ ਹੈ
ਗਿਆ ਵਿਵਹਵਾਸ ਵੀ
ਰੱਖ ਖੁਦ ਰਵਵਾਨ ਕਿੱਦੋਂ
ਜਸ਼ਿਆਂ ਦਾ ਘਾਣ ਹੈ

ਖੁਦ ਸਿਆਂ ਦੱਸਿਆ
ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਖੁਦਕਾਸੀ
ਪੀਕਿਆ ਸਮਿਆਂ ਨੇ ਜਦ
ਕਿਸਾਣ ਦਰ ਕਿਸਾਣ ਹੈ

ਜੀਦੀ ਇਥੋਂ ਨਾ ਜੁੜੀ

ਸਫ਼ਰ

ਸਮਕਾਲੀ ਕਾਵਿ ਵੰਨਗੀਆਂ

ਇਥੋਂ ਸਟੋਂਦੀ ਮਸਕਰੀ
ਆਪਣੇ ਪੱਲੇ ਚੁਗਾਂ
ਮੰਜ਼ਿਆਂ ਦਾ ਵਾਣ ਹੈ

ਉਘਦੇ ਮੰਜੇ ਅਲਾਣੇ ਰਹਿਣ
ਵਿਰਦੇ ਸੀਦੇ ਤੋਂ
ਖਾਬ ਆਉਂਦੇ ਤੁਥਕਦੇ
ਮਨ ਰਾਜਕੀ ਨਿਸਾਣ ਹੈ

ਪਿੰਡਾ ਉਧੇੜੀ ਜਾ ਰਾਹੀਂ ਪੱਛੇ
ਵਹਿਗੁ ਸਣ-ਬਦਲੀ
ਮੇਰ ਕੁਕਣ ਲੱਗ ਪਏ
ਸਾਰੀ 'ਚ ਪੁਚੇਗਣ ਹੈ

ਕੁੱਦ ਆਦਮ ਜਾਤ ਦਾ
ਜਸ਼ਬਾਤ ਅਸਾਂ ਪਾਸਵੀ
ਦੇਖ ਪੰਨਾ ਬਲ ਕੇ ਮਿਥਕ
ਹੈ ਯਾ ਪੌਗਣ ਹੈ

ਆਸਰੇ ਕਰਕੇ ਪਰੇ ਆ ਦੇਖ
ਪਿੜ ਵਿਚ ਦੇਖੀਏ
ਕੇਂਠ ਕਿਨਾ ਪੇਤ ਨਿਕਲੇ
ਕਿਸ 'ਚ ਕਿਨਾ ਤਾਣ ਹੈ

ਪਲੁਭ ਭਰ ਚੇਤੇ 'ਚ ਆ ਜਾ ਬਹਿਣ
ਫਿਰ ਤੋਂ ਕਬਰ ਵਿਚ
ਮੁਰਿਆਂ ਦੀ ਜਾਗ ਪਿੱਛੇ
ਮੰਚਿਆ ਘਮਾਣ ਹੈ

ਆਉਣ ਤੱਕ ਪੁਖਦੀ ਰਹੀ ਫਿਰ
ਅੰਤ ਬਲ ਕੇ ਸੌਂ ਗਈ
ਆਗ ਦਾ ਸ਼ਾਸਨ ਤੀਕਰ
ਆਉਣ ਹੈ ਫਿਰ ਜਾਣ ਹੈ

ਜੇ ਬਦਨ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਚਿਰ
ਸਥਾਈ ਨਾ ਲਿਲ
ਆਤਮਾ ਵੀ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ
ਅਸਥਿਆਂ ਦਾ ਛਾਣ ਹੈ

- ਦੇਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਜੱਹਲ

ਵਿਚਲਾ ਕੋਈ ਰਾਹ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਸਾਂਤ ਰਾਹ ਵਿਚ

ਦਾਨਵ, ਰਾਮਸ

ਦਨਦਨਾਂ ਉਚੇ
ਅੰਗ ਵਰਹਿਦੇ
ਹੋਂਦੇ ਰੀਦੇ ਤੋਂ
ਖਾਬ ਆਉਂਦੇ ਤੁਥਕਦੇ
ਮਨ ਰਾਜਕੀ ਨਿਸਾਣ ਹੈ

ਪਿੰਡਾ ਉਧੇੜੀ ਜਾ ਰਾਹੀਂ ਪੱਛੇ

ਵਹਿਗੁ ਸਣ-ਬਦਲੀ

ਮੇਰ ਕੁਕਣ ਲੱਗ ਪਏ

ਸਾਰੀ 'ਚ ਪੁਚੇਗਣ ਹੈ

ਕੁੱਦ ਆਦਮ ਜਾਤ ਦਾ

ਜਸ਼ਬਾਤ ਅਸਾਂ ਪਾਸਵੀ

ਦੇਖ ਪੰਨਾ ਬਲ ਕੇ ਮਿਥਕ

ਹੈ ਯਾ ਪੌਗਣ ਹੈ

ਆਸਰੇ ਕਰਕੇ ਪਰੇ ਆ ਦੇਖ

ਪਿੜ ਵਿਚ ਦੇਖੀਏ

ਕੇਂਠ ਕਿਨਾ ਪੇਤ ਨਿਕਲੇ

ਕਿਸ 'ਚ ਕਿਨਾ ਤਾਣ ਹੈ

ਪਲੁਭ ਭਰ ਚੇਤੇ 'ਚ ਆ ਜਾ ਬਹਿਣ

ਫਿਰ ਤੋਂ ਕਬਰ ਵਿਚ

ਮੁਰਿਆਂ ਦੀ ਜਾਗ ਪਿੱਛੇ

ਮੰਚਿਆ ਘਮਾਣ ਹੈ

ਲੁਹੁ ਪੰਡਿਆਂ ਨੂੰ ਰੋਜ਼ ਕੋਈ ਹੈ

ਦੇਰ ਪੱਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਹੁਤ ਤੱਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ

ਤੁੱਟ ਦਾ ਨੀਂਤਿਆ ਪੰਨਾ ਰੱਦ ਨੂੰ ਫਿਰਦਾ ਹੈ

ਪੰਜਾਬ ਮਿਰਾ ਕੰਗਾਲ ਹੋਣ ਨੂੰ ਫਿਰਦਾ ਹੈ

ਨੀਲੇ ਚਿੰਟੇ ਗਏ ਹੁਣ ਪੀਲੇ ਆ ਗਏ ਨੇ
ਸਭ ਦੇ ਸਭ ਪੰਜਾਬ ਸ਼ੁਭਾ ਪਾ ਰਾਏ
ਹਰ ਕੋਈ ਇਸੀ ਥੁਰੂਵੀ ਖੋਣ ਨੂੰ ਫਿਰਦਾ ਹੈ

ਪੰਜਾਬ ਮਿਰਾ ਕੰਗਾਲ ਹੋਣ ਨੂੰ ਫਿਰਦਾ ਹੈ

ਕਹਿਦੇ ਸੀ ਬਦਲਾਅ ਅਜਿਆ ਆਵੇਗਾ
ਛੁੱਖਾਂ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਹਰ ਕੋਈ ਪਾਵੇਗਾ

ਬੰਦੇ ਸਿੰਖਿਆਂ ਨਾਲ ਮੰਨੇ ਨੂੰ ਫਿਰਦਾ ਹੈ

ਬੰਦੇ ਤੋਂ ਬੰਦੇ ਸਿੰਖਿਆਂ ਨੂੰ ਫਿਰਦਾ ਹੈ

ਅਵਸਰ, ਲੀਡਰ ਅੰਤ ਮਹਾਂ ਲੂਟਿਆਂ ਨੇ
ਨਿਗਲ ਕਿਆ ਹੈ ਮੈਨੂੰ ਦੇਖੇ ਮੰਗਿਆਂ ਨੇ

ਪਿੱਛੇ ਪਾਰਿਸ਼ਿ ਸਿੰਖਿਆਂ ਹੈਂਦੀ ਨੂੰ ਫਿਰਦਾ ਹੈ

ਪੰਜਾਬ ਮਿਰਾ ਕੰਗਾਲ ਹੋਣ ਨੂੰ ਫਿਰਦਾ ਹੈ

ਲੈ ਲੈ ਕਰਕੇ ਕਿਸ ਗੁਜ਼ਾਰਾ ਚੁੱਲ੍ਹਾ
ਲੁਕਾਣ ਦੇ ਪੰਜਾਬ ਸਿੰਖਿਆਂ ਮੁੱਲਗਾ

ਨਾਲ ਸਿਰਿਆਂ ਨਾਨਾਂ ਕੋਹੈਣ ਨੂੰ ਫਿਰਦਾ ਹੈ

ਪੰਜਾਬ ਮਿਰਾ ਕੰਗਾਲ ਹੋਣ ਨੂੰ ਫਿਰਦਾ ਹੈ

ਲੈ ਲੈ ਕਰਕੇ ਕਿਸ ਗੁਜ਼ਾਰਾ ਚੁੱਲ੍ਹਾ
ਲੁਕਾਣ ਦੇ ਪੰਜਾਬ ਸਿੰਖਿਆਂ ਹੈਂਦੀ ਨੂੰ ਫਿਰਦਾ ਹੈ

ਸਿਰਫ ਕਾਗਜ਼ੀ ਮਸਲਤ ਦੇ ਨਾਲ ਸਰਨਾਂ ਨਹੀਂ

ਮੁਫਤਬੋਈਆਂ ਨੂੰ ਰੋਜ਼ ਕੋਹੈਣ ਨੂੰ ਫਿਰਦਾ ਹੈ

ਲੋਟਰ ਵਾਲਾ ਕੋਹੈਣ ਨੂੰ ਫਿਰਦਾ ਹੈ

ਪੰਜਾਬ ਮਿਰਾ ਕੰਗਾਲ ਹੋਣ ਨੂੰ ਫਿਰਦਾ ਹੈ

ਮੁੱਲ ਪੈਰਾਂ ਸਿਰ ਹੋਣ ਲੀਡੀ ਲੱਭਦੇ ਹਨ

ਵੱਖ ਵੱਖ ਪੰਜਾਬ ਵਾਹੀਂ ਲੱਭਦੇ ਹਨ

ਦੇਰ ਪੱਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਹੁਤ ਤੱਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ

ਤੁੱਟ ਦਾ ਨੀਂਤਿਆ ਪੰਨਾ ਰੱਦ ਨੂੰ ਫਿਰਦਾ ਹੈ

ਪੰਜਾਬ ਮਿਰਾ ਕੰਗਾਲ ਹੋਣ ਨੂੰ ਫਿਰਦਾ ਹੈ

ਇਕੱਥੇ ਪੰਜਾਬ ਕੰਗਾਲ ਹੋਣ ਨੂੰ ਫਿਰਦਾ ਹੈ

ਕਹਿਣ ਸਿਆਣੇ ਸੂਰਵਾਤੀ ਕੋਈ ਆਵੇਗਾ ਜੇ

ਗੁੰਡਾ ਹੋਣ ਲੀਡੀ ਲੱਭਦੀ ਹੈ

ਗੁੰਡਾ ਹੋ

